

[Oluf Pedersen.]

bundforkert. Jeg kan af Prisstigninger nævne: Tobak fra 143 Øre pr. kg til 249 Øre, Raajern fra 121½ Øre til 171½ Øre, Metervare af Uld fra 750 Øre til 1 121 Øre, Uld fra 305 Øre til 377 Øre, Bomuld fra 120 Øre til 140 Øre, Naaletræ fra 36 Øre til 48 Øre, Hvede fra 1 400 Øre til 1 680 Øre, Majs fra 1 015 Øre til 1 067 Øre, Kul fra 193 Øre til 210 Øre. En hel Række vigtige Varer er derimod faldet: Bomuldsfrækager fra 1370 Øre til 1277 Øre, Norgesalpeter fra 2 000 Øre til 1 383 Øre, Petroleum fra 893 Øre til 838 Øre, Benzin er faldet fra 25,5 Øre til 11,03, altsaa 96 pCt., Kaffen er faldet fra 110 Øre til 80 Øre, med 27 pCt.

Det, jeg ønsker at sige med at fremdrage disse Tal for vore Importpriser, er, at den gennemsnitlige Importpris er steget fra 10,3 til 12,9, altsaa med 26 pCt., medens den gennemsnitlige Stigning for vor Eksport har været 40 pCt. Vi fik for vor Eksport i 1913 7,4 Mill. t hjem, medens vi i 1936 fik 11,4 Mill. t, altsaa en Stigning paa 50 pCt. Det kan dog ikke give Baggrund for Krisen, at vi har faaet langt bedre økonomiske Vilkaar, end vi havde dengang. Det er naturligvis en grov Vurdering, naar man blot nævner Prisen pr. Kilo paa den samlede Eksport og Import, men jeg har ogsaa undersøgt, hvordan det er med de enkelte Grupper, og det giver det samme Billede.

Men samtidig med denne Stigning i Eksportprisen, 40 pCt., og Importprisen, 26 pCt., har der fundet en Stigning Sted i Detailprisen paa 74 pCt. Det er givet, at dette er en højst skadelig Prisforskydning, da Producenterne saa ikke faar Raad til at købe — om man saa vil — deres egne Varer igen i bearbejdet Stand, og derfor er der Grund til at beskæftige sig med, hvad der kan være Aarsag til denne Prisforfalskning, og man hæfter sig der ved Monopoler og Særrettigheder og Skatter.

Jeg vil hævde, at den udvidede Prisforfalskning ved Monopoler, Særrettigheder og Skatter er Aarsagen til Krisen, baade Landbrugskrisen og Arbejdsløsheden og Dyrtiden. Det er givet, at det er Arbejdet, der skaber Værdierne, men ser man paa, hvordan Fordelingen her i Landet er efter demokratisk Styre i vel 35—36 Aar, ser man, at 18 pCt. af Indkomstskatteyderne ejer hele den skattepligtige Formue, og heraf ejer igen 2 pCt. 60 pCt. af den skattepligtige Formue. Man maa da spørge: Er det disse 2 pCt., der har udført Arbejdet? — for saa er der ikke noget at sige til det. Men jeg vil mene, at i det store og hele er det

de 2 pCt., der ejer de 60 pCt. af Formuen, der aldrig har gidet bestille noget, og vi er nu naaet til, at man understøtter og hjælper Arbejdere og Bønder, yder Bidrag til dem, der gør Arbejdet, for at de kan klare sig, og at de skal have denne Hjælp fra dem, som ingen Indsats gør.

Saa taabelige og uretfærdige Forhold kan det da vel ikke være den højtærede Statsministers Mening skal opretholdes. Jeg vil hævde, at den slette Formuefordeling er et naturligt Resultat af den Politik, der er ført. Fremskridtene kapitaliseres til Jordværdi, som man saa kan sælge til Højfinansens; alle Særrettigheder bliver omsat til en Aktieværdi og ikke til Løn; offentlig Gæld, øget Rentegæld og forhøjet Rentefod, det hele bliver falsk Kapital, som kræver Rente med Urette af hver eneste Øre, og selv det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch gør de arbejdsfrie Indkomster op til 600—700 Mill. Kr. aarlig.

Det kan vel ikke være Meningen, at disse arbejdsfrie Indkomster skal bestaa. Retsforbundet har foreslaaet den falske Kapital afviklet, fuld Grundskyld og en Ordning, hvorefter man godtgør Skødehaverne selve Jordværdien med en 2 pCt.s Afgift paa samtlige Formuer i 25 Aar og bruger det Beløb, der indkommer, ogsaa til en Afvikling af den offentlige Gæld. Naar Grundskylden gik ind i Fællesskabet, skulde de Midler, man der fik frem, bruges til Afvikling af Skatter og Told. Vi blev, da vi stillede dette Forslag, afvist med Landstinget. Nu ser det ud til, at vi skal afvises med en Kommission. Man har opfundet sig en ny Bussemand. Nogen Vilje til Afvikling af Udbygningen kan vi efter dette ikke tro paa; derfor, da man skulde nedsætte en Skattekommission, bad man Venstre og de Konservative om Hjælp, vi andre blev holdt udenfor. Resultatet af Landbokommissionen giver os bange Anelser; det drejede sig dengang ikke om Afvikling, men om Bevarelse, Udvikling af Uretten.

Det er en Kendsgerning, at de arbejdsfrie Indkomster er øget i denne Regerings Tid. Grundrenten er ikke inddraget, den er trods lidt Værdistigningsafgift, som andrager ca. en Femtedel af de samfundsskabte Værdistigninger, forøget mest for de smaa Ejendomme, medens de store Ejendomme gaar fri. Trods denne Afgift er der mere Jordværdi i privat Besiddelse, end da den nuværende Regering kom til. Ordningen har skabt flere Monopolværdier og mindsket Arbejdsudbytte, Toldlovgivningen af 15. Oktober 1932 har øget Beskyttelsen, og det